

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-1443/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA GRUPA d.d., Zagreb, Heinzelova 53/a, OIB: 06637660960, kojeg zastupa punomoćnik Andrija Zelenika, odvjetnik iz Zagreba, Lomnička 3, protiv tuženika MEAT THE KING d.o.o., Zagreb, Prisavlje 2, OIB: 64070492062, kojeg zastupa punomoćnik Petar Car, odvjetnik, Zagreb, Ilica 158, radi isplate iznosa od 1.466,59 EUR, zaključene dana 10. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, na ročištu za objavu presude 5. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-2597/2019 kojeg je 29. ožujka 2019. donio javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba, kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 829,52 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 10. rujna 2018. do isplate te iznos od 149,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 31. siječnja 2019., i to po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. po do isplate po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te u dijelu kojim je naloženo tuženiku namiriti tužitelju nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od

220,65 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 29. ožujka 2019. do isplate, i to po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. po do isplate po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-2597/2019 kojeg je 29. ožujka 2019. donio javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba, i to u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 4,98 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 29. ožujka 2019. do isplate te kojim mu je naloženo nadoknaditi predvidive troškove postupka u iznosu od 92,91 EUR sa zakonskim zateznim kamata od dana pravomoćnosti i ovršnosti predmetnog rješenja o ovrsi do isplate, te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi poslovni broj Ovr-2597/2019 kojeg je 29. ožujka 2019. donio javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba, i to u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 487,76 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 31. siječnja 2019. do isplate te se utvrđuje da je tužba u tom dijelu povučena.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 748,29 EUR, u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 704,76 EUR.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba donio je 29. ožujka 2019. rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-2597/2019, radi naplate novčane tražbine tužitelja u iznosu od 1.466,59 EUR sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose glavnice od datuma dospijeca naznačenih u prijedlogu za donošenje rješenja o ovrsi do isplate, radi naplate nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 225,63 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate te radi naplate predvidivih troškova ovršnog

postupka u iznosu od 92,91 EUR s pripadajućom zateznom kamatom od dana pravomoćnosti i ovršnosti predmetnog rješenja o ovrsi do isplate.

2. Tuženik je izjavio pravodoban prigovor protiv gore navedenog rješenja o ovrsi slijedom čega je, rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-1443/2019 od 7. svibnja 2019. navedeno rješenje stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je odlučeno da će se postupak u dijelu kojim je naloženo plaćanje nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tuženik u prigovoru, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, prigovara visini i pravnoj osnovi potraživanja te ističe u bitnome da ima u cijelosti podmirena potraživanja prema tužitelju, da s tužiteljem nema nikakav poslovni odnos slijedom čega prigovara aktivnoj legitimaciji. Tuženik navodi i da nije zaprimio vjerodostojnu ispravu na temelju koje je doneseno pobijano rješenje, da takva isprava ne sadrži sve što treba sadržavati sukladno pozitivnim propisima te da nikada nije zaprimio račune za sporno razdoblje koje nije razvidno niti iz pobijanog rješenja o ovrsi. Ujedno, tuženik ističe kako nikada nije postojao poslovni odnos između stranaka. Zaključno, tuženik ističe prigovor zastare.

4. U daljnjem tijeku postupka nastavljenom prema pravilima parničnog postupka, tužitelj je podneskom od 10. rujna 2019. činjenično obrazložio tužbeni zahtjev, očitovao se na navode iz odgovora na tužbu te je dostavio daljnju dokumentaciju na kojoj isti temelji. Navodi u bitnome da su tuženikovi navodi paušalni i neobrazloženi bez konkretnih dokaza te kontradiktorni. Ističe kako je iz izvoda otvorenih stavaka od 15. ožujka 2019. temeljem kojeg je doneseno pobijano rješenje o ovrsi razvidno da je potraživanje tužitelja prema tuženiku nastalo po osnovi računa broj 2-2330-9009 od 24. rujna 2018. te broj 1-2250-9009 od 31. prosinca 2018. Tužitelj nadalje pojašnjava kako je tuženik od tužitelja unajmio prostor na adresi u Zagrebu, Heinzelova 57, 8. kat, za potrebe održavanja društvenog događaja 13. rujna 2018., i to za ugovorenu najamninu od kn 5.000,00 uvećano za pripadajući PDV. Predmetni društveni događaj je tuženik i održao tog dana, a slijedom čega je tužitelj izdao tuženiku 24. rujna 2018. račun broj 2-2330-9009.

5. Tužitelj posebno ističe da je tuženik na svojim službenim profilima na društvenim mrežama instagram i facebook objavio pozivnicu za predmetni društveni događaj, kao i snimke s istoga.

6. Tužitelj nadalje navodi da su prilikom održavanja predmetnog društvenog događaja, gosti tuženika oštetili prostor na način da su oštećene dvije grede na terasi i limeni dio iza kućice.

7. Troškovi popravka oštećenja iznosili su ukupno 3.840,00 kn uvećano za pripadajući PDV, koji iznos je društvu Nanocolor d.o.o. koje je izvršilo potrebne popravke podmirio vlasnik prostora Auto Hrvatska d.d., nakon čega je vlasnik prostora Auto Hrvatska d.d. tužitelju kao zakupniku prefakturirao iznos od 900,00 kn uvećano za pripadajući PDV. Tužitelj je iznos od 900,00 kn uvećano za pripadajući PDV podmirio vlasniku prostora na način da su izvršili kompenzaciju međusobnih potraživanja, a nakon toga je tuženiku 31. prosinca 2018. izdao račun broj 1-2250-9009. Međutim, tužitelj je omaškom prefakturirao tuženiku iznos od 3.840,00 kn uvećano za pripadajući PDV, umjesto ispravno iznos od 900,00 kn uvećano za pripadajući PDV, a slijedom čega tužitelj djelomično povlači tužbeni zahtjev i to za

iznos od 2.940,00 kn uvećano za pripadajući PDV, odnosno za ukupni iznos od 3.675,00 kn.

8. Tužitelj ističe da, a suprotno tuženikovim navodima, predmetni izvadak otvorenih stavaka ima sve stavke propisane odredbom članka 31. st. 2. Ovršnog zakona, da je kao takav podoban za ovrhu te da je tuženiku dostavio sporne račune, da nikada nije zaprimio prigovor tuženika na iste, a pored toga je tuženika prije pokretanja ovog postupka pozvao na podmirenje dospjelog dugovanja.

9. Zaključno, tužitelj ističe da je prigovor zastare neosnovan jer nije prošao zakonom propisani zastarni rok.

10. S obzirom da je predmetnim podneskom tužitelj djelomično povukao tužbeni zahtjev za iznos od 487,76 EUR (tada 3.675,00 kn) te je isti konačno postavio, a tuženik se nije izričito usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe, sud je sukladno odredbi čl. 193. st. 2. i čl. 456. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proć. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP) ukinuo platni nalog u tom dijelu i utvrdio da je tužba povučena te odlučio kao u t. I. izreke rješenja.

11. Predmetnim podneskom tužitelj je predložio sudu i odrediti prethodnu mjeru u skladu s odredbom čl. 501.a. ZPP-a. Sud je o navedenom prijedlogu odlučio rješenjem poslovni broj Ovr-39/2020 od 19. srpnja 2022., a koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3814/2022-7 od 20. listopada 2022.

12. Podneskom od 17. rujna 2019. tuženik se očitovao na gore iznesene navode istaknuvši u bitnome da su isti neutemeljeni i promašeni te da tuženik nije nikada zaprimio relevantnu dokumentaciju vezanu za navedeni događaj. Navodi da nikada nije preuzeo robu opisanu u računima 55A/1/1 i 63/1/1, ističe prigovor nejednake vrijednosti prestacija prema odredbama Zakona o obveznim odnosima te navodi kako nije dužan plaćati nešto što ne koristi. Nadalje, tuženik ističe i da mu tužitelj nikada nije dostavio opomenu u svrhu možebitnog mirnog rješavanja nesporazuma, da je propustio primijeniti načelo savjesnosti i poštenja, da s tužiteljem nikada nije sklopio bilo kakav ugovor te da niti na jednom računu i otpremnici nije otisnut pečat ta da isti nisu potpisani.

13. U daljnjem tijeku postupka stranke su ostale kod ranije iznesenih navoda pri čemu je tuženik istaknuo i da tužitelj nije dokazao da je predmetni događaj održan te da sama fotografija nije dokaz o istome. Nadalje, tuženik je istaknuo i da nije odbio pretporez po utuženim računima.

14. Tijekom postupka sud je izvršio uvid te proćitao sadržaj isprava koje prileže spisu i to: Izvod otvorenih stavaka (list 5. spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 6. – 7. spisa), ponudu tužitelja (list 21. – 22. spisa), račun broj 2-2330-9009 od 24. rujna 2018. (list 23. spisa), presliku ispisa pozivnice za predmetni društveni događaj s instagram profila tuženika (list 24. spisa), fotografije oštećenja prostora (list 25. – 29. spisa), račun broj 40/10/2018 od 24. listopada 2018. izdan na Auto Hrvatska

d.d. od strane društva Nanocolor d.o.o. (list 30. spisa), račun broj 1627-33-1 od 31. listopada 2018. izdan na tužitelja od strane društva Auto Hrvatska d.d. (list 31. spisa), Izjavu o prijeboju između Auto Hrvatska d.d. i tužitelja (list 32. spisa), račun broj 1-2250-9009 od 31. prosinca 2018. (list 33. spisa), izvadak otvorenih stavaka na 6. rujna 2019. (list 34. spisa), odobrenje br. 1-2250-9009 (list 35. spisa), e-mail tužitelja upućen tuženiku 24. rujna 2018. s računom broj 2-2330-9009 od 24. rujna 2018. u prilogu e-maila (list 36. – 37. spisa), e-mail tužitelja upućen tuženiku 27. veljače 2019. s izvatkom otvorenih stavaka na 15. veljače 2019. u prilogu (list 38. – 39. spisa), dopis Porezne uprave od 12. studenog 2019. (list 51. – 52. spisa), dopis Porezne uprave od 22. srpnja 2026. (list 125. – 151. spisa) te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Leona Horvata i Nikole Žufike (list 153. – 156. spisa).

15. Sud nije proveo dokaze građevinskim vještačenjem te da se od društva AUTO HRVATSKA d.d. zatraže podaci koji su radnici radili na predmetnoj lokaciji s obzirom da je tuženik navedene dokazne prijedloge iznio nakon zaključenja prethodnog postupka, a što je suprotno odredbi čl. 461. a. ZPP-a.

16. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s odredbom članka 8. ZPP-a, konačno postavljen tužbeni zahtjev utvrđen je osnovanim, osim u dijelu koji se odnosi na dio troškova ovršnog postupka.

17. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatom iznosa od 829,52 EUR koji iznos tužitelj potražuje od tuženika s osnove računa broj 2-2330-9009 od 24. rujna 2018. (list 23. spisa) te iznosa od 149,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 31. siječnja 2019. do isplate koji potražuje temeljem računa broj 1-2250-9009 od 31. prosinca 2018. (list 33. spisa).

18. Prvotno valja naglasiti, a u odnosu na tuženikov prigovor zastare, kako se u konkretnom slučaju primjenjuje zastarni rok od 3 godine propisan odredbama čl. 228. i čl. 229. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO).

19. Zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 214. st. 2. ZOO-a). Zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano (čl. 215. st. 1. ZOO-a).

20. Uvidom u račun broj 2-2330-9009 (list 23. spisa) razvidno je da je kao rok dospijeća naveden 9. listopada 2018., dok je po računu broj 1-2250-9009 (list 33. spisa) potraživanje dospjelo 30. siječnja 2019.

21. Imajući u vidu da zastara sukladno gore navedenoj odredbi čl. 215. st. 1. ZOO-a počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, dakle 10. listopada 2018. odnosno 31. siječnja 2019., a ovaj je postupak pokrenut prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave 29. ožujka 2019., proizlazi da nije istekao trogodišnji zastarni rok te da je tuženikov prigovor zastare neosnovan.

22. U odnosu na tuženikove prigovore postojanja formalnih nedostataka predmetnog rješenja o ovrsi, isti nisu od utjecaja za rješenje ovog spora budući da se

predmetni postupak vodi prema pravilima parničnog postupka. Bez obzira na navedeno, predmetno je rješenje o ovrsi doneseno na temelju vjerodostojne isprave propisane odredbom čl. 31. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje u tekstu: OZ) te u skladu s odredbom čl. 281. OZ-a.

23. Nadalje, uvidom u račun broj 2-2330-9009 od 24. rujna 2018. (list 23. spisa) razvidno je, između ostaloga, da je isti izdan od strane tužitelja tuženiku za uslugu najma prostora na lokaciji Heinzelova 70 prema ponudi, da glasi na iznos od 829,52 EUR (tada 6.250,00 kn) te da je kao rok plaćanja naznačen 9. listopada 2018.

24. Valja naglasiti da je činjenicu održavanja predmetnog događaja 13. rujna 2018., kao i nastalih oštećenja, sud utvrdio iz iskaza svjedoka Leona Horvata, a koji je u vrijeme predmetnog društvenog događaja bio zaposlenik tužitelja. Svjedok je iskazao da se sjeća da je društvo MEAT THE KING imalo event, tj. društveni događaj u Heinzelovoj ulici u business centru Auto Hrvatske, na krovu. Koliko se sjeća, tužitelj im je dao u podnajam taj prostor za taj događaj. Event je odrađen, a nakon toga je tužitelju Auto Hrvatska dala do znanja da je oštećen pod, koliko se sjeća oštećenje je bilo od roštilja, valjda je pao ugljen ili nešto slično. Nakon toga je tužitelj to oštećenje sanirao jer su bili u najmu tog prostora i kasnije su prema MEAT THE KING-u taj trošak trebali prefakturirati jer su oni bili krivi za nastanak oštećenja. Nakon toga nisam upućen što se dalje dešavalo. Svjedok je iskazao i da nije zaposlen ni kod tužitelja, niti kod tuženika.

25. Činjenicu održavanja predmetnog događaja sud je utvrdio i iz iskaza svjedoka Nikole Žufike koji je naveo, između ostaloga, da je u vrijeme održavanja eventa bio zaposlenik tužitelja. Nakon što ga je sud upoznao s okolnostima o kojima je bio pozvan svjedočiti, svjedok je iskazao da se sjeća da se organizirao taj događaj i da je kolegi Horvatu trebala ispomoć u vidu radne snage te da su on i još neki kolege iz firme angažirani da pomognu odraditi taj događaj. Svjedok je konkretno radio na poslovima konobara, a danas nije zaposlen bilo kod tužitelja ili tuženika.

26. Ovaj sud prihvatio je kao vjerodostojne iskaze navedenih svjedoka imajući u vidu da se podudaraju s dokumentacijom u spisu, da su svjedoci o okolnostima o kojima su bili pozvani svjedočiti imali neposredno opažanje i neposredna saznanja, da su iskazivali uvjerljivo te da kao bivši zaposlenici tužitelja nemaju nikakav interes da bilo koja od stranaka uspije u ovoj parnici.

27. Okolnost najma prostora od strane tuženika sud utvrdio i uvidom u presliku ispisa pozivnice za predmetni društveni događaj s instagram profila tuženika (list 24. spisa).

28. Valja naglasiti i da je i iz poruke elektroničke pošte tadašnjeg zaposlenika tužitelja Leona Horvata upućenog na adresu elektroničke pošte: tihomir@meattheking.com 24. rujna 2018. razvidno da se istom tuženiku šalje faktura za najam za 13. rujna 2018. te da se navodi da je prilikom korištenja smokera oštećena terasa, i to sa žarom (ugljen), da se fotografija šalje u privitku te da će Auto Hrvatska tužitelju poslati ponude za sanaciju tih daski, da će se proslijediti te ponude te da će tuženik imati mogućnost izabrati koju ponudu prihvaća za financiranje popravka.

29. Iz poruke elektroničke pošte tadašnjeg zaposlenika tužitelja Leona Horvata upućenog na adresu elektroničke pošte: tihomir@meattheking.com 27. veljače 2019., proizlazi da se istom obavještava tuženik da još uvijek nije podmirio dugovanje te se moli čim prije povratna informacija da li je dugovanje podmireno kako se ne bi pokretao postupak ovrhe.

30. Nadalje, uvidom u račun broj 1-2250-9009 od 31. prosinca 2018. (list 33. spisa) razvidno je da je isti izdan od strane tužitelja tuženiku za sanaciju štete na lokaciji Heinzelova na iznos od 637,07 EUR (tada 4.800,00 kn), sve s obračunatim PDV-om.

31. Iz fotografija (list 25. – 29. spisa) razvidna su oštećenja dvaju drvenih greda na podu te limenog dijela povišenja, dok je uvidom u račun broj 40/10/2018 od 24. listopada 2018. izdan društvu Auto Hrvatska d.d. od strane društva Nanocolor d.o.o. (list 30. spisa) razvidno je da je društvo Nanocolor d.o.o. društvu Auto Hrvatska d.d. ispostavilo predmetni račun, između ostaloga, i za uslugu ličenja i lakiranja pokrova vanjske zaštitne ograde na 8. katu visoko kvalitetnim poliuretanskim UV stabilnim lakom u tonu po izboru investitora (tamno siva) sa svim potrebnim predradnjama kao brušenje te odmašćivanje površine, a cijena za navedenu stavku iznosila je 119,45 EUR (tada 900,00 kn) što uvećano za 25% PDV-a iznosi 149,31 EUR (tada 1.125,00 kn).

32. Iz računa broj 1627-33-1 od 31. listopada 2018. (list 31. spisa) sud je utvrdio da je upravo taj iznos (ukupno 1.125,00 kn) društvo Auto Hrvatska d.d. ispostavilo ovdje tužitelju na ime "prefakturiranih troškova".

33. Činjenica podmirenja navedenog iznosa od strane tužitelja društvu Auto Hrvatska d.d. proizlazi iz Izjave o prijebu između Auto Hrvatska d.d. i tužitelja (list 32. spisa).

34. Zaključno, uvidom u Knjižnu notu za usluge (odobrenje) br. 1-2250-9009 (list 35. spisa) razvidno je da je istim ovdje tužitelj dao tuženiku odobrenje po računu broj 1-2250-9009 od 31. prosinca 2018. zbog više fakturiranog iznosa od 3.675,00 kn (s uključenim PDV-om).

35. Nadalje, tijekom postupka od Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Zagreb zatražen je podatak da li je tuženik ostvario pravo na odbitak pretporeza po računima broj 2-2330-9009 i 1-2250-9009, uz uzimanje u obzir Knjižne note za usluge (odobrenje) broj 1-2250-9009.

36. Iz dopisa Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Trnje od 22. srpnja 2026. (list 125. – 151. spisa) razvidno je da je uvidom u ulazne poslovne knjige i specifikaciju ulaznih računa ovdje tuženika utvrđeno da je isti evidentirao gore navedene račune ovdje tužitelja te je na iste iskazao pretporez u primljenim isporukama, kao što je i na knjižnu notu za usluge (odobrenje) broj 1-2250-9009 od 31. kolovoza 2018. također iskazao pretporez u primljenim isporukama. Dakle, porezni obveznik je koristio pravo na odbitak pretporeza po svim navedenim računima, uzevši u obzir i Knjižnu notu za usluge (odobrenje) u ukupnom iznosu od 7.375,00 kn (osnovica u iznosu od 5.900,00 kn i PDV u iznosu od 1.475,00 kn), odnosno 978,83 EUR (osnovica u iznosu od 783,06 EUR i PDV u iznosu od 195,76 EUR).

37. Odredbom čl. 240. st. 2. ZOO-a propisano je da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja. Osim navedenog, prema odredbi čl. 221.b st. 1. ZPP-a ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno. Navedenom odredbom uvedena je oboriva presumpcija u korist tužitelja pa je teret dokazivanja da tražbina ne postoji prebačen na tuženika.

38. Uzimajući u obzir navedenu zakonsku odredbu, zaključak je ovog suda da je tuženik nije dokazao da tužiteljeva tražbina ne postoji pri čemu valja naglasiti i da je tuženik podneskom od 12. svibnja 2026. (list 120.- spisa) naveo da nije odbio pretporez po utuženim računima te da iste nije nikada zaprimio.

39. Osnovno načelo parničnog postupka je načelo stranačke istine. To znači da sud utvrđuje sporne činjenice na temelju onih dokaza koje su mu stranke ponudile. Stranke su u obvezi dokazati istinitost iznesenih tvrdnji pa ako stranka u tome ne uspije, njen zahtjev za pružanje pravne zaštite sud će odbiti, odnosno njen prigovor zahtjevu suprotne strane sud neće prihvatiti (čl. 7. i 219. ZPP-a).

40. Prema tome, pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a) obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

41. Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom dokazuje svoje tvrdnje dok tuženik predloženim dokazima nije doveo u sumnju valjanost dostavljenih isprava i činjeničnih navoda tužitelja.

42. Valja naglasiti i na kontradiktornost tuženikovih navoda iznesenih tijekom postupka. Naime, tuženik ističe da "nije preuzeo predmetnu robu opisanu po računima 55A/1/1 i 63/1/1", iako se u konkretnom postupku radi o računima broj 2-2330-9009 i broj 1-2250-9009 te se isti ne odnose na robu, već na uslugu najma, odnosno sanaciju štete. Isto tako kontradiktoran je i navod tuženika i da prema tužitelju ima u cijelosti podmirena potraživanja te da nikada nije postojao poslovni odnos između stranaka.

43. Tuženikov jedini dokazni prijedlog (iznesen prije zaključenja prethodnog postupka) bio je saslušanje Tihomira i Snježane Smoljanec. Međutim, sud je na ročištu održanom 10. rujna 2026. odlučio da se predloženi, a neizvedeni dokazi neće provesti ocijenivši da bi izvođenje predmetnih dokaza bilo nesvrishodno te u suprotnosti s načelom efikasnosti i ekonomičnosti postupka sadržanom u čl. 10. st. 1. ZPP-a imajući u vidu stanje spisa, okolnost da se radi o sporu male vrijednosti te činjenicu da je tuženik podnescima od 12. svibnja 2026. i 9. rujna 2026. molio odgodu zakazanih ročišta zbog mogućeg mirnog rješenja spora te na navedena ročišta nije pristupio.

44. Dakle, prema ocjeni ovog suda tužitelj je dokazao osnovu i visinu svojeg potraživanja pa je slijedom navedenog na temelju odredbe čl. 9. ZOO-a te na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a presudio kao u t. I. izreke presude.

45. Odluka o zakonskoj zateznoj kamati iz t. I. izreke presude temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim

glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom, pri čemu je stopa zatezne kamate za glavnično potraživanje određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, za trgovačke ugovore, dok je stopa zatezne kamate za troškove ovršnog postupka određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnose.

46. U odnosu na nastali ovršni trošak, tužitelj na isti ima pravo i to u dijelu koji se odnosi na javnobilježničku nagradu u iznosu od 43,80 EUR (tada 330,00 kn - čl. 6. tada važećeg Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, Narodne novine, broj: 8/11, 112/12, 114/12, 131/20 i 9/21) uvećan za 25% PDV-a (čl. 8. Pravilnika) što ukupno iznosi 54,75 EUR te u dijelu koji se odnosi na sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 132,72 EUR (tada 1.000,00 kn) uvećan za 25% PDV-a što ukupno iznosi 165,90 EUR (Tbr. 11. t. 1. i 42. tada važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15).

47. Međutim, sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a nastali ovršni trošak nije u cijelosti osnovan i to u iznosu od 4,98 EUR (tada 37,50 kn) na ime paušalnog troška javnog bilježnika jer tužitelj nije dokazao da mu je navedeni trošak doista nastao i da bi bio potreban u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a. Isto tako, neosnovani su i predvidivi troškovi ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 92,91 EUR (tada 700,00 kn) s obzirom da predmetno rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno i ovršno.

48. Slijedom navedenog odlučeno je kao u t. I. i II. izreke presude.

49. Odluka o parničnim troškovima iz t. II. i III. izreke rješenja sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1., čl. 155. i 164. st. 1. i 2. ZPP-a.

50. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23 i 107/25; dalje: OT). Valja naglasiti da prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu u vrijednosti od 978,83 EUR (čl. 154. ZPP-a) vrijednost boda za pojedinu radnju (Tbr. 7. t. 1. OT-a) iznosi 75 bodova, međutim kako sud odlučuje u granicama zahtjeva postavljenog u postupku, temeljem odredbe čl. 2. ZPP-a i postavljenog zahtjeva za naknadu troškova ovog parničnog postupka (čl. 154. st. 1., čl. 155. i 164. ZPP-a) tužitelju je trošak odmjeran sukladno OT-u i sukladno postavljenom zahtjevu, i to: za sastav podneska od 10. rujna 2019. u iznosu od 124,43 EUR (Tbr 8. t. 1. OT-a), za sastav podneska od 27. siječnja 2023. u iznosu od 75,00 EUR (Tbr 10. t. 4. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 17. rujna 2019. u iznosu od 124,43 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 29. listopada 2019. u iznosu od 124,43 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 12. svibnja 2026. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a) te za zastupanje na ročištu održanom 10. rujna 2026. u iznosu od 150,00 EUR (Tbr 9. t. 1. OT-a).

51. Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 748,29 EUR pa je slijedom navedenog odlučeno kao u t. II. izreke rješenja.

52. Tužitelju nije priznat trošak za sastav prijedloga za osiguranjem od 10. rujna 2019. s obzirom da mu je za navedeni podnesak, a u kojem je sadržan i predmetni prijedlog, priznat trošak za njegov sastav prema Tbr. 8. 1. OT-a.

53. Nadalje, tužitelju nije priznat zatraženi trošak za sastav podneska od 9. ožujka 2020., za zastupanje na ročištu 22. veljače 2022. te za sastavljanje odgovora na žalbu od 29. ožujka 2022. jer je o navedenom trošku već pravomoćno odlučeno.

54. Nije mu priznat ni trošak za sastav podneska od 27. siječnja 2023. u zatraženom iznosu od 124,43 EUR jer mu za sastav navedenog podneska kojim je podnio odgovor na žalbu tuženika, prema Tbr. 10. t. 4. OT-a pripada 50% nagrade iz Tbr 7. t. 1. OT-a.

55. Tužitelju nije priznat niti trošak za zastupanje na ročištu 11. prosinca 2020. jer navedenog dana ročište nije održano pa mu stoga taj trošak niti nastao.

56. Zaključno, tužitelju nije priznat zatraženi trošak "sudske pristojbe na prijedlog i rješenje u iznosu od 39,82 EUR i eventualne pristojbe po odluci suda" s obzirom da tako postavljen zahtjev nije u skladu s odredbom čl. 164. st. 2. ZPP-a, to jest isti nije određeno postavljen u pogledu samog zahtjeva, odnosno iz istog nije razvidno za koju odluku i u kojem iznosu tužitelj predmetne pristojbe potražuje.

57. Slijedom navedenog, tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u iznosu od 704,76 EUR slijedom čega je odlučeno kao u t. 3. izreke rješenja.

Zagreb, 5. listopada 2026.

SUDAC:
Aleksandra Gumzej

Dokument je elektronički potpisan:
ALEKSANDRA GUMZEJ
Vrijeme potpisivanja:
05-10-2026
14:58:47

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=GUMZEJ
G=ALEKSANDRA
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 6.636,14 EUR) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Odluka se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 1.,2.,4.,5.,6.,8.,9.,10. i 11. Zakona o parničnom postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Broj zapisa: **9-3088e-27f79**

Kontrolni broj: **00ee8-7bf83-05b7b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.